

Sygn. akt IV CSP 1/07

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 czerwca 2007 r.,

skargi powoda J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,
dotyczącej postępowania przed Sądem Najwyższym

w sprawie II PK 25/07

- I. odrzuca wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu;**
- II. odrzuca skargę.**

Uzasadnienie

Powód J. J. wniósł osobiście skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Jego zdaniem zwłoka ta została wywołana na skutek opieszałości Sądu Najwyższego, który dotychczas nie rozpoznał wniesionej przez niego w dniu 1 lutego 2007 r. „kasacji” od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 12 września 2006 r. wydanego w sprawie o odszkodowanie. W skardze powód domagał się w związku z zarzucaną przewlekłością zasądzenia od Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego kwoty 10.000 zł tytułem odszkodowania. Skarżący zgłosił ponadto wniosek o zwolnienie go od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów bądź radców prawnych. Zasada ta nie odnosi się jedynie do osób określonych w paragrafie drugim tego przepisu. Także więc w postępowaniu ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, które ma być wszczęte i toczyć się przed tym Sądem, zachodzi konieczność wykazania się przez skarżącego zdolnością postulacyjną, analogicznie jak dotychczas w postępowaniu kasacyjnym, czy też zażaleniowym (por. m.in. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/97, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 77 oraz z dnia 19 grudnia 2000 r., V CZ 113/00, nie publ.). Wniesienie tej skargi przez stronę, która nie ma zdolności postulacyjnej czyni skargę niedopuszczalną (por. mającą moc zasady prawnej uchwałę składu siedmiu sędziów SN z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71). Za taką więc należało uznać skargę powoda jako wniesioną przez niego osobiście, a w konsekwencji odrzucić.

W tym stanie rzeczy dalsza ocena skargi powoda pod kątem spełnienia wszystkich ustawowych wymagań decydującego o jej dopuszczalności stała się bezprzedmiotowa.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy skargę powoda, jako niedopuszczalną, odrzucił, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia art. 373 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 393²¹ k.p.c. oraz w zw. art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843).

2. Odnosząc się do wniosku powoda o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu, należy stwierdzić, że wniosek ten jest bezprzedmiotowy. Pełnomocnik z urzędu w osobie radcy prawnego został już bowiem na wniosek skarżącego w sprawie ustanowiony postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 23 sierpnia 2005 r. Nie było żadnych przeszkód, ażeby pełnomocnik ten sporządził i wniósł w imieniu powoda skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki oraz reprezentował go nadal w zainicjowanym tą skargą postępowaniu. Umocowania pełnomocnika procesowego jest bowiem dla tego celu wystarczające, gdyż, jak wynika z art. 91 pkt 1 k.p.c., z mocy samego prawa pozwala ono na podejmowanie przez pełnomocnika wszelkich łączących się ze sprawą czynności procesowych. Ponieważ postępowanie ze skargi ma charakter jedynie wypadkowy (incydentalny), a jego wszczęcie nie rozpoczyna nowej, niezależnej sprawy, nie można uznać, że postępowanie to jest autonomiczne i niezależne od postępowania toczącego się w sprawie głównej. Za taką oceną jego charakteru przemawia wiele argumentów m. in. jego cel, który wiąże się przede wszystkim z przeciwdziałaniem przewlekaniu toczącego się w sprawie postępowania, a także konieczność odpowiedniego stosowanie do tego rodzaju postępowania na podstawie art. 8 § 2 wskazanej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. w kwestiach w niej nie uregulowanych przepisów o postępowaniu zażaleniowym obowiązujących w postępowaniu, którego skarga ta dotyczy (por. m.in. uzasadnienie powołanej uchwały z dnia 17 listopada 2004 r. oraz uchwałę SN z dnia 19 stycznia 2005 r., III SPP 109/04, OSNP 2005, nr 9,

poz.133). W konsekwencji należy przyjąć, że w zakresie wspomnianego wyżej umocowania mieszczą się także czynności odnoszące się do postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skoro stanowi ono fragment postępowania toczącego się w „sprawie”, o której mowa w art. 91 pkt 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, który został już w postępowaniu wcześniej ustanowiony, należało - jako bezprzedmiotowy - odrzucić.